

Ad § 3 a

§ 3 a, stk. 1, indeholder betingelserne for, hvornår fosterreduktion kan foretages uden tilladelse inden udgangen af 12. svangerskabsuge.

Efter *stk. 1* kan fosterreduktion foretages uden tilladelse, hvis det vil medføre en væsentlig formindskelse af risikoen for, at kvinden aborterer spontant og derved mister alle fostrene, eller at fødslen sker så meget for tidligt, at der er væsentlig risiko for, at fostrene ved fødslen ikke er levedygtige, eller at de som følge af den for tidlige fødsel får betydelige fysiske eller psykiske handicaps. Som det fremgår af de almindelige bemærkninger pkt. 2.3.1, er der en betydeligt øget risiko for abort eller meget for tidlig fødsel, hvis kvinden er gravid med tre eller flere fostre, og fosterreduktion vil her kunne formindske denne risiko væsentligt. Det må derfor antages, at betingelserne for fosterreduktion i disse tilfælde vil være opfyldt. Medmindre der foreligger særlige omstændigheder vil hensynet til at reducere risikoen for abort eller meget for tidlig fødsel kun tilgive, at antallet af fostre reduceres til to. Der vil derfor som udgangspunkt ikke kunne ske reduktion til ét foster. Er der tale om et tvillingsvangerskab, vil fosterreduktion som udgangspunkt ikke indebære en sådan formindskelse af risikoen for abort eller meget for tidlig fødsel, at betingelsen i *stk. 1* vil være opfyldt. Der kan dog foreligge sådanne særlige omstændigheder ved den enkelte graviditet, der gør, at reduktion fra to til ét foster vil indebære en væsentlig formindskelse af risikoen.

Endvidere kan der efter *stk. 1* foretages fosterreduktion i tilfælde, hvor en reduktion af antallet af fostre vil medføre en væsentlig formindskelse af risikoen for, at der sker en alvorlig forringelse af kvindens helbred, eller for at der opstår fare for hendes liv. Der kan f.eks. være tale om tilfælde, hvor kvinden lider af en hjertesygdom eller en stofskiftesygdom, og hvor gennemførelse af et flerfoldssvangerskab – herunder evt. også et tvillingsvangerskab – derfor indebærer en væsentlig helbredsmæssig risiko for kvinden. I disse tilfælde, kan fosterreduktion foretages, hvis det vil medføre en væsentlig formindskelse af denne risiko. Betingelserne for at foretage indgrebet er mindre strenge end efter forslaget § 3 b, hvor indgrebet skal være *nødvendigt* for at afværge fare for kvindens liv eller for en alvorlig forringelse af hendes legemlige eller sjælelige helbred.

Efter *stk. 2* kan fosterreduktion tillige foretages efter udløbet af 12. svangerskabsuge, hvis en af de i *stk. 1* nævnte betingelser er opfyldt, og der foreligger særlige omstændigheder. I disse tilfælde kræver fosterreduktionen tilladelse fra abortsamtalen. Tilladel-

se vil efter omstændighederne kunne gives, hvis det først efter udløbet af 12. svangerskabsuge konstateres, at der er flere fostre, at risikoen f.eks. for kvindens helbred er større end først antaget, eller hvis der på dette tidspunkt konstateres en sygdom hos kvinden, der gør, at gennemførelse af et flerfoldssvangerskab indebærer en betydelig helbredsmæssig risiko for hende. Ligesom ved tilladelse til svangerskabsafbrydelse efter § 3, skal der lægges vægt på, hvor langt henne i graviditeten kvinden er. Der skal således vægtigere grunde til at tillade fosterreduktion, jo senere i graviditeten indgrebet skal ske.

Efter *stk. 3* kan tilladelse til fosterreduktion endvidere gives, hvis der er risiko for, at et af fostrene på grund af arvelige anlæg eller beskadigelse eller sygdom i fostertilstanden vil få en alvorlig legemlig eller sjælelig lidelse. Bestemmelsen omfatter bl.a. de tilfælde, hvor der f.eks. ved en scanning eller fosterstandsprøve konstateres misdannelse ved et af fostrene, eller hvor der pga. arvelige anlæg er risiko for, at fostret vil få en legemlig eller sjælelig sygdom. Betingelserne for at foretage fosterreduktion er de samme som betingelserne for at foretage svangerskabsafbrydelse efter udløbet af 12. svangerskabsuge på grund af misdannelser ved fostret, jf. lovens § 3, stk. 1, nr. 3. I modsætning til svangerskabsafbrydelse kræver fosterreduktion i disse tilfælde tilladelse, også når det sker inden udløbet af 12. svangerskabsuge.

I § 3 a, *stk. 4*, foreslås det, at fosterreduktion i tilfælde, hvor fostret må antages at være levedygtigt, kun må foretages, hvis de i *stk. 3* (misdannelser ved fostret) anførte grunde med afgørende vægt taler for det. Dette svarer til, hvad der gælder for svangerskabsafbrydelse. Der kan ikke gives tilladelse til fosterreduktion efter § 3 a, *stk. 2*, jf. *stk. 1*, hvis fostret må antages at være levedygtigt. Er en fosterreduktion nødvendig for at afværge fare for kvindens liv eller alvorlig forringelse af hendes helbred, vil den dog kunne foretages efter den foreslåede bestemmelse i § 3 b, også selv om fostret er levedygtigt.

Ad § 3 b

Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i lovens § 2, hvorefter svangerskabsafbrydelse kan foretages uden tilladelse efter udløbet af 12. svangerskabsuge, hvis det er nødvendigt for at afværge fare for kvindens liv eller for en alvorlig forringelse af hendes legemlige eller sjælelige helbred, og denne fare er udelukkende eller overvejende lægeligt begrundet. Efter den foreslåede bestemmelse i § 3 b, vil der i sådanne tilfælde i stedet også kunne foretages fosterreduktion.